

 Člankopišćeva zburjenost

Nisu me zburili nedostojni saborski izgred Branimira Bunjca, ni javno ridanje Stjepana Mesića, Ive Sanadera i Luke Bebića što ih njihovi gojenci Kolinda Grabar-Kitarović, Gordan Jandroković i Andrej Plenković nisu pozvali na svečano obilježavanje 10. obljetnice hrvatskoga bezreferendumskog pristupanja NATO-u. Nije me zburila ni Predsjedničina isprika tim srećkovićima, ni Jandrokovićeva i Plenkovićeva šutnja

Počnem li s izjavom: Zburjen sam – poneki će se čitatelj nasmejati i odustati od čitanja. – Neka člankopisac – reći će čovjek – nosi svoju zburjenost sa sobom. – Drugi možda ne će odoljeti znatiželji pa će nastaviti čitati. Da ga ne bih razočarao, odmah priopćujem: Nije člankopisca zburio „svieta tiek bjegući“. Nije me dakle zburilo Trumpovo priznanje Golanske visoravni izraelskim ozemljem; nije me zburio ni vojni pohod libijskoga Amerikanca generala Khalife Haftara na Tripoli; nije me zburio ni izbor Zuzane Čaputove za slovačku predsjednicu; nije me zburila ni najava suverenističke kampanje Viktora Orbána za euroizbore; nije me zburio ni vjerojatni neizbor Petra Porošenka za ponovnog ukrajinskog predsjednika; nije me zburila ni priča Roberta Bajrušija u Jutarnjemu listu o tomu kako je Aleksandar Vučić bio silno „iznenađen i uvređen“ kada je doznao da je Cherie Blair, žena Tonyja Blaira, dok je Blair savjetovao Beograd u prijeporu s Prištinom, savjetovala Prištinu u prijeporu s Beogradom; nije me zburilo ni britansko parlamentarno „gombanje“ oko Therese May i njezina dogovora s Bruseljem o izlasku Ujedinjenog Kraljevstva iz Europske unije. Sve sam to – u biti – vidio i razumio negdje drugdje.

Koji me znaju vrte glavom: Bit će da ga je zburila hrvatska kolonijalna samouprava? Ni govora. Poodavno gledam tu jagmu političkih Hrvata (Hrvata, etničkih nehrvata, eurohrvata, jugohrvata i transhrvata) za službom u središtu „naše šire domovine“. I duboko razumijem tu nesretnu strast. Ona krasi političku sirotinju diljem europskog kontinenta. Tamo, u tom sjajnom središtu, tu sirotinju čeka – novac i ugled! Ugled tako-tako, možda „nahvao“, ali novac, bez dvojbe, „nazbilj“! Mnogi razumiju taj „živac stvari“ bolje od mene. Jamačno ga tako razumije i predsjednik HDZ-a Andrej Plenković. On se – kako nas nerijetko sâm podsjeća – odanle vratio s poslanjem egzorcista. Poslanje mu je, veli, izgnati populističkoga (narodnjačkog!) đavla prvo iz svoje („stožerne hrvatske“) stranke, a zatim i iz hrvatskoga društva! U početku je to, dok ga gotovo nitko nije znao, zvučalo prilično preuzetno. No, kako vrijeme odmiče, Plenković se pokazuje kao zadivljujuće uspješan egzorcist. Ako posve uspije, HDZ više neće biti ni narodnjačka, a kamoli stožerna stranka hrvatskoga naroda.

– Ma daj, izmišljaš! – pomislit će neupućen čitatelj. Volio bih da izmišljam. Ali pogledajte sami. Sastavljajući listu kandidata za euroizbore, Plenković se mogao elegantno riješiti kolovođa unutarstranačke oporbe. Sve ih je mogao poslati u Bruselj (u Europski parlament), kao što su njegovi ideološki predci slali svoje „nezgodne drugove“ u Beograd (u Savjet Federacije). No on to nije učinio. On je za Bruselj, osim Dubravke Šuice, odredio mahom mlade, neugledne ljude. To mu zamjeraju HDZ-ovci nepotrebno zabrinuti za izborni uspjeh stranke. Plenković se na njih ne obzire. On misli na svoje poslanje. i bit će, ako ga ne izdaju birači, beskrajno mudriji od tih ljudi. HDZ će na izborima, neovisno o kandidatima, osvojiti najviše mandata. Izabranici će se u Bruselju temeljito suobličiti s Plenkovićem, a unutarstranačke suparnike, zna to Plenković iz svoga iskustva, najbolje je držati blizu i pržiti na vatrici neizvjesnosti.

Ali vratimo se drugim divotama hrvatskoga kolonijalnog koprcanja. Nijedna me od tih divota nije zburila. Ni nedostojni saborski izgred Branimira Bunjca, ni javno ridanje Stjepana Mesića, Ive Sanadera i Luke Bebića što ih njihovi gojenci Kolinda Grabar-Kitarović, Gordan Jandroković i Andrej Plenković nisu pozvali na svečano obilježavanje 10. obljetnice hrvatskoga bezreferendumskog pristupanja NATO-u. Nije

me zbunila ni Predsjedni?ina isprika tim sre?kovi?ima, ni Jandrokovi?eva i Plenkovi?eva ?utnja. Imam razumijevanja i za vrisak iz dubine zaborava, ali mislim da su se ti dobro potko?eni uglednici trebali pokriti u?ima i ostati – u povijesti.

Zbunila me je obrazlo?ba dokinu?a pravomo?ne presude sudca Ivana Turudi?a Ivi Sanaderu u predmetu INA-MOL. U njoj sam pro?itao da Turudi? nije utvrdio je li Sanader bio „slu?bena osoba“ u ?asu kada je po?inio delikt za koji mu je su?eno. Bo?e, pomislio sam, nisam sam! I mene, kao i vrhunske pravnike, mu?i – osoba! Njih slu?bena, mene fizi?ka i pravna. Vidim da se HDZ-ovci od Sanadera distanciraju nazivaju?i ga „fizi?kom osobom“, a mene kod na?ih prominentnih „fizi?kih osoba“ zbunjuje njihova deliktna sposobnost. Sude?i ovako lai?ki, ?ini se da su sve te „fizi?ke osobe“ bile i ostale deliktno nesposobne. Ili imamo milosrdno pravosu?e. ?ini se, ali ne znam: Zbunjen sam.</p>